

С Димов имахме близки интереси и това ми помогна да го разбера и оценя, нещо, което мнозина не успяха да направят.

Като студент Димов се интересувахе от историята, изкуството и културата^у на Испания. Изучаваше испански и английски език. На ул. "Шести септември" се провеждаха курсове по испански език, уредени от испанския културен център. Всъщност там се помещаваше този център, докато испанската легация беше на ул. "П.Евтимий". Стипендията му беше дадена от Испанския културен център. От испанските автори Димов четеше Бласко Иба-нес и някои модерни тогава писатели. Четеше и пътеписите за Испанска Америка от Борис Шивачев.

Обстановката и обкръжението на неговия вуйчо Ив. Харизанов е била подходяща за развитието на Димов. Мият баща беше приятел и един от съмишлениците на Харизанов и във връзка с издаването от Т.Г.Влайков сп. "Демократически преглед". Имам някои впечатления и от майка му. Тя винаги се стремеше да се осведоми и за интересите на другарите му, с които общуваше.

Притежавам "Поручик Бенц" и "Осъдени души" с автограф. По време на работата си върху "Поручик Бенц" Димов често се вживяваше и разказваше впечатленията си от живота на бедните деца в Дупница през Първата световна война, за нашите и германски части там и за болницата, в която е имало някакъв немски лекар, който му е правил впечатление.

За "Тютюн" Димов заговори след като получи парична премия за "Осъдени души". През безсънните нощи, когато пишеше романа, той ни призна, че пиел много концентрирани чайове. Независимо от всичко той обичаше шегите. Често се шегуваше с един старец-евреин дядо Аврам Челебонов, който ни доставяше опитни зайци. С него Димов разговаряше на испански.

Първоначално Димов членуваше в Звено, а през 1946 г. стана член на БКП.

Дал сведенията:

Събрал сведенията:

Ин. Бисерков
Ин. Иванов